

**RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE**

**Brussel, 26 mei 2014 (27.05)
(OR. en)**

10139/14

**Interinstitutioneel dossier:
2012/0011 (COD)**

**DATAPROTECT 79
JAI 357
MI 450
DRS 71
DAPIX 68
FREMP 101
COMIX 276
CODEC 1346**

NOTA

van:	het voorzitterschap
aan:	het Coreper/de Raad
nr. vorig doc.:	9327/14 DATAPROTECT 64 JAI 266 MI 396 DRS 56 DAPIX 59 FREMP 70 COMIX 236 CODEC 1183
nr. Comv.:	5853/12 DATAPROTECT 9 JAI 44 MI 58 DRS 9 DAPIX 12 FREMP 7 COMIX 61 CODEC 219
Betreft:	Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (algemene verordening gegevensbescherming) - Oriënterend debat over het éénloketsysteem

Achtergrond

1. Het éénloketbeginsel is in 2013 door de Groep informatie-uitwisseling en gegevensbescherming (DAPIX) besproken op 8- en 9 januari, 27 maart, 3 en 4 juli, 9 en 10 september, 17 en 18 oktober en 7, 8 en 20 november. Tijdens het Griekse voorzitterschap is het besproken in de DAPIX-vergaderingen van 6 en 19 februari, 12 en 13 maart en 8 en 16 mei 2014.

2. Bovenop de al eerder ingediende schriftelijke bijdragen¹ zijn gedetailleerde alternatieve voorstellen van de Duitse² en de Oostenrijkse³ delegatie gekomen.
3. In de Raadszitting van 7-8 oktober 2013 merkte het voorzitterschap het volgende op:
- i) de ontwerpverordening moet voor belangrijke transnationale zaken een éénloketmechanisme instellen met het oog op één toezichtsbesluit, dat snel zou zijn, zou zorgen voor een consequente toepassing, rechtszekerheid zou bieden en minder administratieve lasten zou opleveren;
 - ii) bij verdere werkzaamheden door experts moet worden vastgehouden aan een model waarin één toezichtsbesluit wordt genomen door de toezichthoudende autoriteit van de "belangrijkste vestiging", maar waarin die instantie alleen voor bepaalde bevoegdheden de exclusieve rechtsmacht zou hebben;
 - iii) deskundigen moeten methoden verkennen om de "nabijheid" tussen personen en de besluitvormende toezichthoudende autoriteit te vergroten door de lokale toezichthoudende autoriteiten te betrekken bij het besluitvormingsproces. Tevens werd geconcludeerd dat moet worden onderzocht in hoeverre er elementen van een medebeslissingsmodel in het systeem kunnen worden opgenomen; en
 - iv) bij verdere werkzaamheden op technisch niveau moet ook worden nagegaan of het mogelijk is het Europees Comité voor gegevensbescherming in sommige gevallen de bevoegdheid toe te kennen voor het vaststellen van bindende besluiten inzake corrigerende maatregelen.
4. Tijdens de Raadszitting van 5-6 december 2013 bestond er geen meerderheid voor het voorstel om aan de gegevensbeschermingsautoriteit van de belangrijkste vestiging een aantal exclusieve bevoegdheden voor het vaststellen van corrigerende maatregelen toe te bedelen. Het voorzitterschap concludeerde derhalve dat de meningen van de lidstaten uiteenlopen en dat er nadere besprekingen op technisch niveau gevoerd moeten worden, onder meer met betrekking tot de samenwerking tussen de toezichthoudende autoriteiten en de mogelijkheid dat aan het Europees Comité voor gegevensbescherming juridisch bindende bevoegdheden worden toevertrouwd.

¹ Het overzicht van opmerkingen over de Hoofdstukken VI en VII staat in 7105/6/13 REV 6 DATAPROTECT 28 JAI 182 MI 170 DRS 42 DAPIX 49 FREMP 24 COMIX 141 CODEC 476. Een aantal nadere commentaren bij het éénloketsysteem is te vinden in 7464/2/14 REV 2 DATAPROTECT 43 JAI 149 MI 256 DRS 36 DAPIX 41 FREMP 40 COMIX 146 CODEC 720.

² 6637/14 DATAPROTECT 29 JAI 98 MI 177 DRS 25 DAPIX 22 FREMP 27 COMIX 106 CODEC 451

³ 8275/14 DATAPROTECT 53 JAI 199 MI 319 DRS 47 DAPIX 52 FREMP 52 COMIX 197 CODEC 936.

5. Tijdens de Raadszitting in december 2013 gaf de Juridische Dienst van de Raad te verstaan dat het uit die technische besprekingen resulterende model niet zou stroken met het recht op een doeltreffende voorziening in rechte. Volgens de Juridische Dienst van de Raad zou dit probleem deels kunnen worden ondervangen door het toebedelen van bepaalde bevoegdheden aan het Europees Comité voor gegevensbescherming, met een beroep op het HvJ in bepaalde transnationale gevallen. Dit advies is nader uitgewerkt in de schriftelijk bijdrage van de Juridische Dienst van de Raad⁴.

6. Het voorzitterschap heeft de bepalingen inzake het éénloketsysteem herschreven om tegemoet te komen aan de verschillende bezwaren van de lidstaten en om te zorgen voor een doeltreffende, soepele en goed gestructureerde samenwerking tussen de toezichthoudende autoriteiten.

7. Op grond van de nieuwe compromistekst kan een gegevensbeschermingsautoriteit als leidende autoriteit optreden in gevallen van gegevensverwerking door een in slechts één lidstaat gevestigde voor de verwerking verantwoordelijke of verwerker, die echter wel gevolgen heeft voor betrokkenen in andere lidstaten. De tekst ziet tevens op de situatie van verwerking in het kader van de activiteiten van een vestiging van dezelfde voor de verwerking verantwoordelijke of verwerker die vestigingen op het grondgebied van verschillende lidstaten heeft. In beide gevallen treedt de gegevensbeschermingsautoriteit van de lidstaat van de belangrijkste of enige vestiging als leidende autoriteit op, in nauwe samenwerking met de autoriteiten van de andere betrokken lidstaten.

8. In deze nota wordt ingegaan op twee hoofdzaken. De eerste betreft de noodzaak om voor nabijheid van het besluitvormingsproces tot de betrokkene te zorgen, en gaat meer bepaald over de rol van de plaatselijke toezichthoudende autoriteiten. Dit wordt door verscheidene hierna (punten 9 tot en met 17) vermelde elementen geadstrueerd. De tweede hoofdzaak behelst de bevoegdheden van de leidende toezichthoudende autoriteit (punt 18).

Nabijheid tot de betrokkene en rol van de plaatselijke toezichthoudende autoriteit

De plaatselijke toezichthoudende autoriteit behandelt "plaatselijke gevallen"

9. Het éénloketsysteem wordt niet toegepast indien het in het specifieke geval verwerking in slechts één lidstaat met uitsluitend betrokkenen in die ene lidstaat betreft ("plaatselijk geval"), bijvoorbeeld indien het de verwerking van de persoonsgegevens van werknemers in het specifieke arbeidsverhoudingenkader in een lidstaat betreft.

⁴ doc. 18031/13 JUR 658 JAI 1167 DAPIX 160 DATAPROTECT 205 CODEC 3040.

Plaatselijke toezichhoudende autoriteiten worden door de leidende autoriteit bij het besluitvormingsproces betrokken

10. Het voorzitterschap heeft getracht de nabijheid te bewerkstelligen door alle betrokken toezichhoudende autoriteiten mee te nemen bij de besluiten over de ontwerpmaatregel. De betrokken "plaatselijke" toezichhoudende autoriteit kan het samenwerkingsmechanisme in werking stellen door de aangelegenheid naar de leidende autoriteit door te verwijzen. Wanneer de "plaatselijke" autoriteit die een zaak onderzoekt, tot de bevinding komt dat er iets aan de onrechtmatige verwerking gedaan moet worden door corrigerende, autoriserende of adviserende maatregelen, zal zij de zaak aan de leidende autoriteit overdragen.

11. De leidende autoriteit kan niet "in haar eentje" optreden, maar moet met de gegevensbeschermingsautoriteiten van de andere bij de bewuste verwerking betrokken lidstaten samenwerken om tot een consensus te komen. Na de zaak onderzocht te hebben en de desbetreffende informatie aan de betrokken gegevensbeschermingsautoriteiten te hebben overgebracht, dient de leidende toezichhoudende autoriteit, indien passend, een ontwerpbesluit betreffende de te nemen (corrigerende, autoriserende of adviserende)maatregel op te stellen en die aan alle betrokken autoriteiten te doen toekomen opdat deze een eigen oordeel kunnen vormen, en dient zij hun oordeel terdege in aanmerking te nemen.

12. Zodoende hebben de betrokken toezichhoudende autoriteiten dankzij het samenwerkingsmechanisme een inbreng in het besluitvormingsproces met betrekking tot het besluit van de leidende autoriteit.

Mogelijkheid voor plaatselijke toezichhoudende autoriteiten tot het treffen van minnelijke schikkingen met betrekking tot klachten

13. Mensen hebben altijd de mogelijkheid een klacht in te dienen bij hun eigen "plaatselijke" toezichhoudende autoriteit (d.w.z. een andere autoriteit dan de leidende autoriteit). Indien een dergelijke klacht betrekking heeft op de verwerking op slechts één vestiging van de voor de verwerking verantwoordelijke of van de verwerker in één lidstaat en de aangelegenheid geen andere betrokkene aanbelangt, kan die gegevensbeschermingsautoriteit zich beijveren voor een minnelijke schikking tussen de betrokkene en de voor de verwerking verantwoordelijke of de verwerker. Indien een dergelijke minnelijke schikking niet tot stand kan worden gebracht of niet passend zou zijn, draagt de "plaatselijke" autoriteit de aangelegenheid en de resultaten van haar onderzoek ter zake over aan de leidende toezichhoudende autoriteit.

Mogelijkheid voor plaatselijke toezichthoudende autoriteiten om een ontwerpbesluit aan de leidende autoriteit voor te leggen

14. De plaatselijke toezichthoudende autoriteit waarbij een klacht is ingediend, dient over de mogelijkheid te beschikken om bij het doorverwijzen van de aangelegenheid een ontwerpbesluit aan de leidende autoriteit voor te leggen.

Mogelijkheid voor plaatselijke toezichthoudende autoriteiten om bezwaar te maken tegen een ontwerpbesluit

15. De gegevensbeschermingsautoriteiten kunnen via een "stilzwijgende procedure" hun standpunten kenbaar maken. Wanneer binnen een termijn van vier weken na te zijn geraadpleegd, een van de betrokken gegevensbeschermingsautoriteiten een gemotiveerd bezwaar tegen het ontwerpbesluit van de leidende autoriteit aantekent, verwijst deze de zaak volgens de consistentieprocedure door naar het Europees Comité voor gegevensbescherming. Het Comité zal vervolgens een advies ter zake uitbrengen.

Mogelijkheid voor de plaatselijke toezichthoudende autoriteiten om klachten in verband met onontvankelijke of ongegronde klachten af te wijzen

16. De plaatselijke toezichthoudende autoriteit waarbij een klacht is ingediend, dient bevoegd te zijn om in samenspraak met de leidende autoriteit een onontvankelijke klacht voor onontvankelijk te verklaren en een ongegronde klacht af te wijzen, en om die beslissing aan de klager ter kennis te brengen. In een dergelijk geval zou de klager, indien de leidende autoriteit geen vordering tegen de voor de verwerking verantwoordelijke of de verwerker heeft ingesteld, bij de rechter van zijn eigen lidstaat over een rechtsmiddel tegen de beslissing van de plaatselijke toezichthoudende autoriteit beschikken.

17. De voor de verwerking verantwoordelijke of de verwerker zou ten aanzien van de leidende autoriteit rechterlijke toetsing kunnen laten verrichten in de lidstaat waar zijn belangrijkste vestiging zich bevindt, en de klager in de lidstaat van de plaatselijke toezichthoudende autoriteit waarbij de klacht is ingediend.

Bevoegdheden van de leidende autoriteit

18. Minstens één lidstaat voerde aan dat de rechtsgevolgen in andere lidstaten wat hem betreft grondwettelijke problemen met zich mee zouden brengen als maatregelen van de leidende autoriteit zouden kunnen inhouden dat die maatregelen ook door de leidende autoriteit worden afgedwongen op het grondgebied van andere lidstaten. Het voorzitterschap probeerde aan dit bezwaar tegemoet te komen door duidelijk te maken dat de leidende autoriteit bevoegdheid moet krijgen voor de uitoefening van haar toezichtsbevoegdheden, voor het nemen van een beslissing in de zaak en voor het richten van die beslissing, op haar eigen grondgebied, tot de belangrijkste vestiging van de voor de verwerking verantwoordelijke of van de verwerker. Vervolgens zou de voor de verwerking verantwoordelijke of de verwerker die beslissing dan ten uitvoer moeten brengen ten aanzien van al zijn vestigingen in de Unie. Zodoende zou het bezwaar betreffende de handhaving in een andere lidstaat van door de leidende autoriteit aangenomen corrigerende maatregelen worden weggenomen, aangezien die corrigerende maatregelen aan de belangrijkste (of enige) vestiging op haar grondgebied ter kennis zouden worden gebracht.

Vraag

19. *In het licht van het bovenstaande wordt de delegaties verzocht te laten weten of de verbeteringen die in het éénloketsysteem zijn aangebracht ("plaatselijke gevallen", minnelijke schikking, verduidelijking van de werkingssfeer van de beslissing van de leidende gegevensbeschermingsautoriteit) naar hun mening een stap in de juiste richting zijn op weg naar een samenhangend en doelmatig éénloketsysteem, dat bovendien nabijheid garandeert.*